

El full de la parròquia

montserrat

nº 32 Any III

juliol - agost 2018

PROJECTE ESPARADRAP A: ADDIS ABEBA - ETIÒPIA

Hola a tothom, aquí us presento un dels dos projectes que vull tirar endavant aquest proper curs 2018-19.

El "Projecte Esparadraps" neix de la meua estada a Addis Abeba – capital d'Etiòpia- l'estiu passat tot col·laborant amb les Missioneres de la caritat. Us poso una mica en antecedents per què us feu una idea més precisa de la situació. Allí les Sisters (germanes) viuen i treballen en un compound (recinte) tancat, format per diferents edificis al mig de la ciutat. S'ocupen d'atendre al voltant de 700 persones entre homes, dones i nens amb les seves mares o inclús nens abandonats durant els 365 dies de l'any, des de fa un munt majoritàriament trobades al carrer, degut a les condicions ambientals recursos i mitjans de subsistència l'alimentació. L'atenció que se'ls hi en l'acollida càlida i respectuosa i en un llit, roba, tres menjades al dia i labor del voluntaris en aquesta malalts en el seu dia a dia , quotidianes del recinte workers (treballadors) com per llits etc... i ajudar als infermers/es i falta però principalment a realitzar i ferides. Un dia fent aquesta labor seguir fent cures per què no hi havia MARE MEVA !!! El grup de voluntaris situació vam decidir reunir els birrs anar-ne a comprar. El què ens vam havia enlloc i al comentar-ho amb les trobaríem ja que elles també n'havien intentat aconseguir però que estava exhaurit en tota Etiòpia. El què vam procurar aleshores es posar-nos en contacte amb gent que sabíem que havien de venir a Etiòpia per què en portessin. És d'aquesta vivència que sorgeix l'idea de recollir material i portar-lo en el següent viatge.

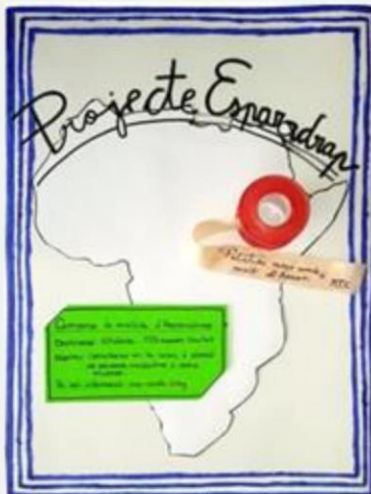

d'anys. Les persones ateses són amb estats de salut molt precaris pròpies de la zona i la falta de bàsica estable com l'habitatge i ofereix és principalment humana segon lloc, material on els espera atenció sanitària. La principal composició és acompanyar als col·laborar en les tasques conjuntament amb els co-exemple cuinar, fregar plats, fer als metges en tot allò que faci les cures als pacients amb úlceres ens vam trobar que no podíem més esparadraps. ESPARADRAPS! que estàvem allí davant la (moneda del país) que teníem i trobar però, va ser que no n'hi Sisters ens van dir que no en

L'objectiu que aquest projecte persegueix és que mitjançant l'acte simbòlic d'aportar un esparadraps o pot ser fins i tot sense fer-ho, simplement llegint el que us explico per un instant, conscients , sensibles i persones d'arreu del món.

Com ja he mencionat...del què es tracta diferent amplada i que entre tots puguem me'n duré des d'aquí. El dia 26 de setembre material. El podeu dipositar a la capsa que Montserrat de Lleida.

Us vull explicar també que en un inici em correu o inclús mirar de reunir el material degut a la situació polític-social del país no decidit només recollir allò que pugui portar

en aquestes línies siguem, encara que sigui coneixedors de la situació vital d'altres

és de que em feu arribar esparadraps de omplir les quatre maletes d'uns 23 kilos que del 2018 serà l'últim dia per recollir aquest trobareu a la parròquia de la Mare de Déu de

vaig plantejar enviar el material a través de suficient per omplir un contenidor però és segur que arribés i és per això que he jo i garantir d'aquesta manera que arribi.

A més a més d'aquesta manera es posa de relleu el que la Mare Teresa de Calcuta plantejava ... que lo important no és fer grans coses o moltes coses (com solem pretendre la majoria de vegades) sinó **fer allò que puguem sent el més conscients possible del significat que té i que hi posem el màxim d'amor possible.**

REFLEXIONES SOBRE LA SÁBANA SANTA DE TURÍN

Desde muy joven he sentido un gran interés por la Sábana Santa de Turín. He leído sobre ella y cada día que pasa me reafirmo en mi convicción de que es auténticamente el lienzo que envolvió el cuerpo de Nuestro Señor Jesucristo..

Sé que sigue habiendo controversia en cuanto su autenticidad, pero ninguno de los estudios realizados, en la Sábana Santa, ha podido afirmar o negar con certeza la edad de la misma (a pesar, incluso, de las pruebas del carbono 14), ni como se creó la imagen, ni los análisis de la sangre, etc.

Una afirmación sigue a otra y se van rebatiendo cada una quedando siempre la pregunta ¿Qué es la Sábana Santa de Turín?

A mi modo de ver la creencia fundamental de la Fe cristiana en la Resurrección de Cristo es un hecho tan sobrenatural que, estoy convencida, Dios mismo propició la existencia y conservación, a lo largo de la historia, de la Sábana Santa, para que la humanidad tuviera ante sí, una prueba de su Resurrección. Aunque somos reacios a aceptarla y la cuestionamos una vez tras otra.

Somos capaces en creer en hechos paranormales, sabemos de milagros realizados por Dios mismo por la intercesión de la Virgen y los Santos, sospechamos la existencia de seres de otros planetas y no queremos ver la obra de Dios en la Sábana Santa de Turín.

Probablemente, a pesar de los muchos hombres que fueron crucificados por el Imperio Romano, se nos haga difícil encontrar un caso en que, el crucificado, padeciera además todos los tormentos descritos por los evangelistas que relatan la Pasión padecida por Cristo. Un estudio detenido de la Sabana Santa va poniendo ante nosotros todo lo que padeció ese cuerpo que fue cubierto por ella. La corona de espinas, las heridas de la flagelación, la nariz partida por un golpe, las heridas en las muñecas y los pies, la lanzada en el costado, etc... Todas y cada una de esas señales nos retrotraen a un solo condenado, a Jesús.

Yo creo firmemente que la Sábana Santa es la autentica mortaja del Redentor. Es Jesús que sin palabras nos confirma todo lo que pasó. Todo lo que ves en ella me impresiona y sobrecoge pero, sobre todo, conmueve la serenidad de su rostro que nos impone su gran Majestad.

Podemos creer o no en la autenticidad de esa reliquia. Ante la controversia que la envuelve la Iglesia se muestra prudente y espera.

Tal como he dicho anteriormente yo creo que es auténtica, como es auténtico; que lo que muestra la Sábana es el cuerpo de Jesús yacente antes de resucitar.

Teresa Roger Berenguer

Terrassa 25-IV-2018

APOROFÒBIA: TOLERÀNCIA ZERO

RECENTMENT HEM estat testimonis de conductes injustificables: conductes discriminatòries, vexatòries i de burla pública vers indigents. És el que es coneix amb el nom d'aporofòbia.

A Madrid uns seguidors del PSV es en plena via pública d'unes gitanes romanescs, llençant monedes a terra i rient-se d'elles quant les recollien. A Roma, un grup d'aficionats envoltaven una indigent i simulaven orinar al seu damunt, fins que un d'ells passa a l'acció. A Barcelona

un seguidor de l'Arsenal es burla-va d'un pobre que demanava almoïna en ple centre de la ciutat, rediculitzan-lo exageradament i més enllà dels límits permissibles. Podríem pensar que aquestes conductes són residuals, però les dades mostren que es tracta d'una problemàtica creixent. A més a més, cal tenir en compte que moltes no són finalment denunciabls.

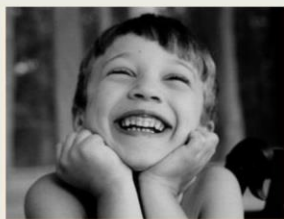
Amb tot, és palesa una evident manca de valors i humanitats de la nostra societat. L'increment d'un consumisme en excés i la promoció del valor del diner, generalitzat en idees del tipus "qui més en té més feliç és", "tant tens tant vals" ha endegat uns paràmetres de funcionament que contribueix a la diferència de classes i consegüentment al binomi domini-submissió. El poder que poden tenir certs pensaments d'aquest tipus, estructuralment instaurats i cognitivament presents en la psique humana, poden comportar efectes devastadors. El fet de creure's que un és superior a l'altre comporta que qualsevol tipus d'acte, al marge de la llei, de l'ètica i la dignitat humana, està permès i, pertant, està justificat. Del pensament es passa a l'acció. I el pitjor de tot, hi ha qui ho relativitza. Aquell que no té poder adquisitiu no és un ciutadà digne, ell mateix té el que es mereix. Argumentacions com aquestes generen conductes hostils, en el cas concret, vers el més vulnerables, l'odi al pobre.

L'aporofòbia com a delictes de l'odi no està contemplat específicament al Codi penal, per la qual cosa es recullen com agressions d'intolerància. Es tracta d'un terme relativament nou, però que cobra força amb el temps. Existeixen sentències al respecte, en les quals s'especifica com a delictes contra la integritat moral (173.1 Codi penal) amb l'agreujant de traïdoria i falta de lesions i poden comportar condemnes de pena privativa de llibertat i multa econòmica. Queda clar, per tant, que l'aporofòbia és un delictes. Si bé això és primordial, resulta insuficient si el que es pretén és erradicar el problema. És necessari emprendre altres accions paral·leles. Parlaríem, en aquest cas, de sensibilització, educació i civisme... Promoure determinades polítiques socials adreçades a determinats col·lectius, com els anomenats sense sostre, pobres, indigents, són fonamentals. Fent una mirada retrospectiva es pot afirmar que han estat un col·lectiu força desprotegit, i els indigents que dormen en caixers o són al carrer estan exposats malauradament a situacions de risc. D'altra banda, fer extensius altres discursos centrats a concebre el valor de la vida com quelcom summament important, alhora que veure l'altre com un igual i no des d'una posició superior és bàsic.

Actuacions com les més amunt assenyalades no són pròpies d'una societat democràtica que pretén una convivència pacífica. Tolerància zero. Potser es tracta de començar a fer una nova reorientació de la vida i créixer més en valors i humanitat. Convé reflexionar respecte d'altres pensaments i no restar en l'oblit aquella certesa absoluta que escrivia Jorge Manrique a la seva Coplas por la muerte de su padre, que diu: "La mort que iguala tots els homes, siguin rics o pobres."

EL RACÓ DELS MES MENUTS

UN DIBUIX

“Alceu els ulls al cel i mireu qui ha creat l'estol dels astres, qui els fa sortir d'un a un, i els crida cadascun pel seu nom. És tan gran la seva força i ferm el seu poder, que mai no en falta cap.

(Isaïes 40,26)

El dibuix com forma 'expressió agrada i entusiasma als menuts. Es planteja quasi com una forma de joc en la que es concentren totes les seves atencions i habilitats.

Cal aprofitar aquest recurs en fer una aproximació a Déu, la seva creació, la vida cristiana i utilitzar el dibuix (igual que altres tipus de manualitats per reflexar i apropar als nens i nenes a la creació i al món en que vivim tots plegats.

Podem a través del dibuix reflexar les nostres necessitats de Déu, el nostre agraïment tot fent referència al que els nens i nenes ens volen explicar a través dels seus dibuixos i ajudar-los a donar la gran importància del que fan i expressen.

Podem explicar algun petit passatge de la Bíblia (per a nens) i que ells posteriorment facin un dibuix en referència al que han entès o al que més els hagi impactat, agradat...

Ho podem fer a casa, a la parròquia, amb els avis, amb els amic i amigues; el temps de lleure es un molt bon moment. Ara que els nens i nenes gaudeixen de més temps (estan de vacances, escola d'estiu...) aprofiteu i en tornar de vacances ens ho veniu a ensenyar a la Parròquia , os hi esperem i els oferirem de manera conjunta a Déu.

LECTURES PER LES VACANCES

*ESTEM EN ÈPOCA D'ESTIU I TOT SEMBLA QUE TENIM UNA MICA MÉS DE TEMPS PER NOSALTRES I PER LA FAMÍLIA I AMICS. DESDE LA PARRÒQUIA US FEM UNA PROPOSTA DE LECTURA PERSONAL, INTIMA I ALHORA COMPARTIDA AMB ELS QUE TINGUEU AL VOSTRE COSTAT. ES L'ESCRIT DEL PAPA FRANCESC: **GAUDETE ET EXSULTATE** SOBRE LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN ACTUAL*

Tot seguit us en fem un tastet.

El dia 9 d'abril la Santa Seu ha fet pública la nova exhortació apostòlica del papa Francesc, "Gaudete et Exsultate", sobre la crida a la santedat en el món contemporani. Durant els cinc anys del seu pontificat el papa Francesc ha publicat dues exhortacions apostòliques més, «Evangelii Gaudium» (La joia de l'Evangelí) l'any 2013, i «Amoris Lætitia» (L'alegria de l'amor) l'any 2016. La exhortació apostòlica del Sant Pare Francesc, té per objectiu "fer ressonar un cop més la crida a la santedat, procurant encarnar-la en el context actual".

Consta de cinc capítols:

Capítol 1: La crida a la santedat.

Capítol 2: Dos subtils enemics de la santedat.

Capítol 3: A la llum del mestre.

Capítol 4: Signes de santedat en el món d'avui.

Capítol 5: Combat, vigilància i discerniment.

En el primer capítol sobre La crida a la santedat, ens detalla que a més dels sants oficials hi ha molts d'altres. Que la santedat és viure els misteris de la vida de Crist, "morir i ressuscitar constanment amb ell" i ens dona un missatge que literalment diu "Permet a l'Esperit Sant que forgi en tu aquest misteri personal que reflecteixi Jesucrist en el món d'avui"

En el segon dels capítols ens explica quins són els dos subtils enemics de la santedat. D'una banda el gnosticisme, que atribueix el poder a la intel·ligència i redueixen els ensenyaments de Jesús a una lògica freda i dura que busca dominar-ho tot; quan en veritat la doctrina "no és un sistema tancat, privat de dinàmiques capaces de generar interrogants, dubtes, qüestionaments" i d'altra el pelagianisme, que atribueix el poder a la voluntat humana i a

l'esforç personal; quan en realitat es a partir del do de Déu, lliuremet acollit i humilment rebut que podem cooperar amb els nostres esforços per deixar-nos transformar més i més.

El tercer l'anomena a la llum del mestre. D'una manera molt explícita diu que em d'entendre la paraula benaurança com sinònim de sant. Són les benaurances les que dibuixen el rostre del Mestre.

El Papa Francesc descriu: Ser pobre en el cor, reaccionar amb humil mansietud, saber plorar amb els altres, buscar la justícia amb fam i sed, mirar i actuar amb misericòrdia, mantenir el cor net de tot el que taca l'amor, sembrar pau al nostre voltant, acceptar cada dia el camí de l'Evangelí encara que ens porti problemes, tot això es SANTEDAT

En el quart capítol sen's explica d'una manera clara i fàcil d'assimilar el Signes de santedat en el món d'avui.

El Papa defineix cinc grans expressions d'amor a Déu i al proïsme:

Perseverança, paciència i mansietud

Alegría i sentit de l'humor

Audàcia i fervor en comunitat

En pregària constant.

Al darrer capítol ens dona pistes molt importants per treballar per la santedat: combat, vigilància i discerniment.

El nostre camí és un combat constant per AL QUAL TENIM LES ARMES PODEROSSES QUE EL Senyor ens dóna: la fe que s'expressa en la pregària, la meditació de la Paraula de Déu, la celebració de la Missa, l'adoració eucarística, la reconciliació sacramental, les obres de caritat, etc.

El discerniment és una gràcia, una disposició a escoltar: el Senyor, els altres, la realitat mateixa que sempre ens desafía de maneres noves. El discerniment implica l'obediència a l'Evangelí, intentant trobar en el tresor de l'Església el que sigui més fecund per a "l'avui" de la salvació.

Déu ho demana tot de nosaltres, i també ens ho dóna tot. Vol entrar en les nostres vides per dur-les a la planitud. Demanem que l'Esperit Sant infongui en nosaltres un intens anhel de ser sants per a la major glòria de Déu i animem-nos els uns als altres en aquest intent. Així compartirem una felicitat que el món no ens podrà prendre.

Esperem que aquest tast us obri la gana a la lectura completa de la exhortació apostòlica, en un llenguatge proper i entenedor com el que utilitza sempre el Papa Francesc.

BON ESTIU I BONES VACANCES ALS QUI TINGUEU EL GOIG DE GAUDIR-LES.

Batxillerat en Ciències Religioses

- Introducció a la Teologia i mètode teològic
- Fenomenologia de la Religió
- Psicologia de la Religió
- Història de la Filosofia I
- Història de la Filosofia II
- Sociologia de la Religió
- Filosofia de la Religió
- Metafísica
- Dret Canònic
- Patrologia
- Antropologia filosòfica
- Religions i espiritualitat
- Història de l'Església I
- Història de l'Església II
- Síntesi Teològica

Grau i Màster en Ciències Religioses

- Teologia Pastoral
- Educació de la consciència moral
- Ministeris ordenats i laïcals
- Estructures pastorals i evangelització
- Anàlisi política i econòmica de la societat actual
- Literatura i cristianisme
- Dinàmica de grups
- Noves tecnologies i evangelització

* Titulacions amb reconeixement civil

Seminari
L'Atri dels
Gentils

Jornades
de Filosofia
Moderna

INSTITUT DE RECERCA I ESTUDIS RELIGIOSOS DE LLEIDA

CURS 2018/2019

C/Canonge Brugulat, 22-LLEIDA

973 28 15 38

irelleida@gmail.com

www.irelleida.com

Curs de
Catequistes

Eines i
recursos per
elaborar la
Tesina de
Màster

Curs
d'Ensenyament
Religiós a
l'escola

Curs IREL-
ICE de la
UdL

Simposi
Marià

Curs de
"Vida
Creixent"

Cicle de conferències: "La convivència"

18 d'octubre de 2018. Lliçó inaugural: "La convivència, un camí ple d'aventures", a càrrec de Marta Trepal

15 de novembre de 2018
"El creixement interior i la convivència social". Daniel Gabarró

13 de desembre de 2018
"La cohesió en la societat". Mariona Lladonosa

17 de gener de 2019
"Viure amb altres religions". Lola López

14 de febrer de 2019
"La convivència, qüestió de gènere". Anna Ortín

14 de març de 2019
"Poseu justícia on hi hagi conflicte". Àngel Castiñeira

25 d'abril de 2019
"La convivència de Déu amb la humanitat". Ramon Prat

Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica

DECA d'Infantil i Primària

- BLOC I: Religió, cultura i valors
- BLOC II: El missatge cristià
- BLOC III: L'Església, els Sagraments i la Moral
- BLOC IV: Pedagogia i didàctica de la Religió a l'escola

DECA de Secundària

Consulta la Guia de l'IREL o la plana web:
www.irelleida.com

Seminari
"Era foraster
i em vau
acollir"

Seminari
"Inculturació
de l'evangeli
en la cultura
postmillennial"

25 ANYS
IREL
INSTITUT DE RECERCA I ESTUDIS
RELIGIOSOS DE LLEIDA - IREL

DEPARTAMENT DE PASTORAL APLICADA

- Formació d'Agents de Pastoral
- Formació d'Animadors de Comunitat

